

Luk. 18, 31- 43

I gamle dager kaltes fastelavenssøndag også for ”fleskesøndag”. Det forteller oss at fastetiden er nær, den begynner faktisk på førstkommende onsdag – askeonsdag. I fastetiden begynner kirken å gå med Jesus mot påsken: Mot hans død og oppstandelse. Evangeliet i dag begynner også ved å henvise til dette, når Jesus sier ”se vi går opp til Jerusalem.” På veien mot Jerusalem møter Jesus den blinde og helbreder ham. Paradoksalt nok SER den blinde tre ting som vi skal lære av:

1) Han **ser** sin blindhet. Han som sitter i veikanten og roper på Jesus, har forstått noe vesentlig av det å være menneske: Han forstår at det guddommelige er nær, og han roper av all kraft for å komme i kontakt med den som kan redde ham. Når han blir helbredet følger han etter Jesus (dette er jo den egentlige helbredelse).

Noen sa (formidlet) til den døve og blinde Helen Keller; *Så synd du ikke har synet! Hun svarte ” Ja, men så synd med alle dem som har synet, men likevel ikke kan se!* Slik var det med den blinde Han hadde ikke synet, men han kunne se seg selv, han kunne se sitt absolutte behov for Jesus.

Vi går til legen når vi føler oss syke - erkjennelsen av at jeg trenger legen er grunnen til at jeg overhode oppsøker legekantoret. På samme måten må man erkjenne at man trenger Jesus og trenger å følge ham, før man kan komme i kontakt med hans kraft. Derfor er det jo også så lett for ikke – troende å nettopp ikke tro, for de har ikke erfart Jesu nærvær. 2. Kor. 4,4 sier nettopp dette: *for denne verdens gud har blindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset som stråler frem fra evangeliet om Kristi herlighet – han som er Guds bilde.* I Kristus kjenner vi Gud og kommer Gud nær. Når mennesket ser Guds bilde i Kristus klart og rent slik det er ment å være, da vil det også se seg selv og sitt behov for Guddommelig hjelp og helbredelse.

2) Den blinde **ser** sin mulighet. Den blinde hadde sikkert hørt om Jesus. Ryktene gikk om at han kunne helbrede. Når den blinde hører at han kommer roper han av all kraft, selv om andre prøver å holde han tilbake. Han kan ikke bry seg om sosiale konvensjoner tabuer når det kommer til en så viktig sak som det å få synet igjen. Slik skal det også være med oss: Når vi har sett vårt behov for Jesus må vi kalle på Ham – og når han kommer til oss må vi ta Ham imot.

Det fortelles fra helvetet (jeg har ikke selv vært der..) at det var en konkurranse mellom tre av Satans engler om å komme med det beste forslaget til hva man skulle gjøre for å forderve menneskeheten og ødelegge jorden: Den første sier: Jeg vil fortelle dem at de ikke finnes noen Gud. Satan sa: Det vil ikke bedra mange, for de vet at det er en Gud.

Den andre sier: Jeg vil fortelle menneskene at det ikke er noe fortapelse. Satan sa: Du vil ikke bedra særlig mange på den måten, for de fleste ser at ondskapen faktisk eksisterer.

Den tredje sier: Jeg vil fortelle menneskene at det ikke haster med å omvende seg. Satan sa: Gå - du vil forlede tusener til fall. ..

Det mest farlige av alle bedrag er at man kan vente med å ta et standpunkt for Jesus. Det finnes viktige ting som må avgjøres snarest. Det finnes nok av dem som sier ”Jeg vil vente med å tenke på dette med religion til senere, til jeg blir gammel”, eller lignende. Har Jesus møtt deg her i kirken, må du ta konsekvensene av det.

3) Den blinde **ser** hva han trenger. Vi hører at Jesus stanset og bød at den blinde skulle føres til Ham. Jesus spør hva den blinde ønsker at han skal gjøre (v. 40, 41). Ja, hva spør vi Jesus når han står ved oss, når vi har kalt på Ham? Vi som tror at Jesus er nær i sin kirke, her og nå kan snu spørsmålet: Hvorfor kom du hit, og hva er meningen med kirken? Er det å få bedret helsen? Er det håp om bønnesvar hva angår økonomi? Det KAN være dette også, men hovedpoenget er noe helt annet: Kirken skal helbrede folk for åndelig blindhet! Ser vi det samme som den blinde mannen, ser vi også våre virkelige behov og kan følge etter Jesus.

Den blinde mannen har altså lært oss å se 1. vår blindhet, 2. vår mulighet, 3. det vi virkelig trenger. Dette betyr i sin sum at han har sett Jesus som sin Herre. Derfor sier den sende blinde alltid, uavlatelig: *Herre Jesus,*

miskunne deg over meg en synder! (jfm18:38) Denne bønner hører Jesus og han kommer til den som ber, slik som han kom til den blinde. Ved å rope til Jesus kan vi bli mer og mer seende og følge etter Ham.